

ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ

Εντός Αρχ. 22.
Εκτός 26.

Διά τας Διατριβὰς τὸν τίτλ. Α. 25
Διά τὰ Δικαστικά τὸν τίτλ. Α. 15
Διά τας Εἰδοποιήσεις Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1857

Η ΜΟΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΣΥΡΩ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΑΠΑΘΩΣ ΚΑΙ
ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΩΣ ΕΞΕΙΚΟΝΙΖΟΜΕΝΗ.

Πρὸ ἑξ. περίπου μηνῶν Κωστής τις Σαγρινάκης, ὑπὴκοος ὢν Ὀθωμανός, καὶ διαμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπήγαγεν ἐκεῖθεν ἐκούσαν μίαν Ὀθωμανίδα, καὶ μετήγαγεν αὐτήν, ὡς καὶ τὰ ὅσα αὕτη ὑπεξείλεν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ὀθωμανοῦ συζύγου τῆς χρήματα καὶ πολὺτιμα πράγματα, εἰς Σύρον.

Μετὰ τὸν Σαγρινάκην καὶ ἄλλος τις, Ἀθανάσιος Ἀργυροκαστρίτης ὀνομαζόμενος, ὢν ὁμοίως ὑπὴκοος Ὀθωμανός, καὶ διαμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπήγαγεν ἐκεῖθεν πρὸ δύο περίπου μηνῶν μίαν ἄλλην Ὀθωμανίδα κόρην, καὶ μετήγαγεν αὐτήν, ὡς καὶ τὰ ὅσα αὕτη ὑπεξείλεν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ὀθωμανοῦ πατρὸς τῆς χρήματα καὶ πολὺτιμα πράγματα, εἰς Σύρον.

Οἱ συγγενεῖς τῶν δύο ἀπαχθεισῶν, ὡς εἴρηται, Ὀθωμανίδων, ἕκαστος ἰδίᾳ ἐκίνησεν ἀγωγὴν πολιτικὴν ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῳ Ὀθωμανικοῦ Προξενείου κατὰ τῶν Σαγρινάκη καὶ Ἀργυροκαστρίτου περὶ ὑποχρεώσεως ἑκάστου τούτων εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὑπο τῶν ἀπαχθεισῶν Ὀθωμανίδων χρημάτων καὶ πολυτιμῶν πραγμάτων, ἢ εἰς τὴν νόμιμον ἀποζημιώσιν.

Τὸ ἐν Σύρῳ Ὀθωμ. Προξενεῖον, ἐπειδὴ ἐπρόκειτο περὶ πολιτικῆς ὑποθέσεως ὑφισταμένης ἀποκλειστικῶς μεταξὺ Ὀθωμανῶν ὑπηκόων, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 24 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας κλεισθείσης συνθήκης ἐπελάβετο τῆς ἐκδικάσεως. Κατὰ δὲ τὴν 9θρίου ε. ε. τὸ αὐτὸ Προξενεῖον δι' ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ πρὸς τὴν Νομαρχίαν Κυκλάδων ἐξητήτατο νὰ τῷ χορηγηθῇ ἡ ἀδεία τοῦ νὰ κατὰσχῃ συντηρητικῶς τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ Ἀργυροκαστρίτου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τοῦτον ἀπαιτήσεων τοῦ ἐνάγοντος Ἀλῆ Ἀγᾶ, πατρὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀργυροκαστρίτου ἀπαχθείσης Ὀθωμανίδος. Ὁ Κ. Νομάρχης διεβίβασε τὸ ἑγγράφον αὐτὸ τοῦ Κ. Ὀθωμ. Προξενίου πρὸς τὸν ἐν Σύρῳ Εἰσαγγελέα τοῦ Πρωτοδικείου, ὅπως οὗτος ἐπετρέψῃ τὸ ἑγγράφον ἐκεῖνο πρὸς τὸν Κ. Νομάρχην, γράψας ὅτι μόνος ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου εἶναι ἀρμόδιος νὰ χορηγήτῃ τὴν ἀδείαν τῆς κατὰσχέσεως ἢ καὶ ἄλλων συντηρητικῶν μέτρων. Ὁ δὲ Κ. Νομάρχης διεβίβασε τὸ αὐτὸ ἑγγράφον πρὸς τὸν Κ. Προξένον πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον ἵνα οὗτος ἐπετρέψῃ, ὡς νόμιμον. Πλὴν καὶ ὁ Κ. Πρόεδρος ἐπετρέψεν εἰς τὸν Νομάρχην τὸ ἑγγράφον ἐκεῖνο, γράψας ὅτι καθ' ὃν τρόπον εἰσάγεται ἡ προκειμένη περὶ κατασχέσεως, ἥτοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου Κ. Προξενίου ὡς Προξενίου καὶ οὐχὶ ὑπο τοῦ ἰδιοῦ δικαίου, δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀδειαν τῆς ζητουμένης κατασχέσεως, καθόσον ἐπιτρέπων τὴν καὶ ἀδείων κατὰ τὸ ἀρθρ. 1030 καὶ 1033 τῆς πολ. δικον. νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ ἐγγύησιν, δὲν δύναται ἐπιβάλλῃ τὴν ἐγγύησιν εἰς τὸν Πρόξενον ὡς Προξένον ἄλλως τε ἀφοῦ ὁ Κ. Πρόξενος διατείνεται ὅτι δυνάμει τοῦ 24 ἀρθρ. τῆς συνθήκης, μόνος εἶναι ἀρμόδιος ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς μεταξὺ Ἀργυροκαστρίτου καὶ Ἀλῆ Ἀγᾶ ὑφισταμένης ποινικῆς διαφορᾶς, καὶ ἀφοῦ αὕτω τὸ Πρωτοδικεῖον

εἶναι ἐπ' αὐτῆς ἀναρμόδιον, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ εἶναι, κατὰ τὴν πολιτ. δικονομίαν καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦτε Φέδερ καὶ ἄλλων Δικονομολόγων, ἀναρμόδιος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ζητουμένου συντηρητικοῦ μέτρου. Ἡ γνώμη αὕτη ἐνισχύεται καὶ διὰ δύο ἀποφάσεων τοῦ Ἐφετερίου τῶν Παρισίων.

Ἀκολουθῶνς ὁ Κ. Νομάρχης ἰδὼν ὅτι καὶ ὁ Κ. Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκηρύχθησαν ἀναρμόδιοι εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσωσι τι ἐπὶ τῆς προκειμένης αἰτήσεως τοῦ Κ. Ὀθωμ. Προξενίου, κοί παρατηρήσας ὅτι ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας Συνθήκη ἐπιβάλλει ἐπὶ τῇ βάσει ἀμοιβαιότητος, ὡς τοῦτο προκύπτει καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι δι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες Προξένοι καὶ δικάζουσι καὶ ἐκτελοῦσιν οἱ ἴδιοι τὰ πάντα ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἀπειραρίθμων Ἑλλήνων ὑπηκόων ὑφισταμένων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, χωρὶς ἡ ἐπιτόπιος Ὀθωμανικὴ Ἀρχὴ νὰ τοῖς παρεμβάλλῃ ποτὲ κανέν πρόσκομμα, καὶ σεβασθεῖς ἄλλως τε τὴν ὡς πρὸς τοῦτο γνώμην ἐνός μεγίστης πολιτικῆς καὶ νομικῆς ἱκανότητος καὶ ὑπολήψεως ἀξιότιμου ἐν Σύρῳ ἀνδρός, ἔγραψεν ἐπισήμως πρὸς τὸν Κ. Ὀθωμ. Προξένον ὅτι δύναται οὗτος ὁ ἴδιος νὰ ἐνεργήτῃ τὴν προκειμένην συντηρητικὴν κατὰσχέσιν, τῷ εἶπε δὲ ἵνα προσλάβῃ καὶ ἕνα Ἀστυνομικὸν κλητῆρα ὅπως ἐν ἀνάγκῃ τὸν συνδράμῃ.

Σημειωτέον ἐν παρόδῳ ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀργυροκαστρίτου ἀπαχθείσα Ὀθωμανὶς ἡσπασθῇ ἐν Σύρῳ τὸ Ἀνατολικὸν δόγμα καὶ βαπτισθεῖσα ὠνομασθῇ Μαρία, τῆς ὁποίας ἀνάδοχος ὑπῆρξεν ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Σύρῳ Δικηγόρου Κ. Ν. Στοῦπη.

Λοιπὸν ὁ Κ. Ὀθωμ. Προξένος, λαβὼν ὡς εἴρηται παρὰ τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ὁ ἴδιος τὴν συντηρητικὴν κατὰσχέσιν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἐναγομένου ὀφειλέτου Ἀργυροκαστρίτου, μετέβη μετὰ τοῦ Προξενικοῦ Γραμματέως τοῦ καὶ μίας ἄλλης Ὀθωμανίδος, ἐπιστηθείου φίλης τῆς ἀπαχθείσης Μαρίας, εἰς τὴν τοῦ Ἀργυροκαστρίτου οἰκίαν, ἐνθα ἐπεχείρησε νὰ ἐνεργήτῃ τὴν κατὰσχέσιν, πλὴν ὡς μὴ εὐρών τι πρὸς κατὰσχέσιν, καὶ ὡς ὑπολαβὼν ὅτι τὰ χρήματα καὶ πολὺτιμα πράγματα κρύπτει ἡ Μαρία ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τῆς, εἶπεν εἰς τὴν ταύτης φίλην Ὀθωμανίδα νὰ παρατηρήτῃ αὕτη ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἐκείνης, πλὴν οὐδὲν ὅμως εὐρέθη πρὸς κατὰσχέσιν. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ φθάνει ἐκεῖ ὁ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ἀργυροκαστρίτου εἰδοποιηθεὶς Δικηγόρος Κ. Στοῦπης, ὅστις μαθὼν παρὰ τοῦ Προξενίου ὅτι ἀδεία τῆς Νομαρχίας ἐπεχείρησε τὴν προκειμένην κατὰσχέσιν, παρετήρησεν εἰς τὸν Κ. Προξένον ὅτι εἶναι δυστυχεῖς ἄνθρωποι μὴ ἔχοντες τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα, ὁ δὲ Ὀθωμ. Προξένος Κ. Ροβέρ (ὅστις εἶναι Γάλλος τὴν καταγωγὴν καὶ διετέλεσεν ἄλλοτε καὶ εἰς Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν) μὲ πολλὴν εὐγένειαν παρεδέχθη τὴν παρατήρησιν ἐκείνην τοῦ Κ. Στοῦπη, καὶ οὕτως ἀπῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀργυροκαστρίτου χωρὶς οὔτε νὰ κατὰσχῃ τι, οὔτε ἐν γένει νὰ πράξῃ τι.

Παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης ὅτι μέχρι τοῦδε πᾶς ὅ,τι ἐνεργήθη, ἐνεργήθη ὑπὸ τοῦ Κ. Προξενίου ἀδεία μόνως τῆς Νομαρχίας, χωρὶς ὅπωςδήποτε νὰ συμπράξῃ ἡ ὁ Πρόεδρος ἢ ἄλλη τις Δικαστικὴ Ἀρχή. Παρατηρεῖ πρὸς τοῦτοισι ὁ ἀναγνώστης ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἄλλο ἐνεργήθη παρὰ ἡ ἀδεία τῆς Νομαρχίας ὑπὸ τοῦ Κ. Προξενίου ἐπιχειρήσεως μίας συντηρητικῆς κατασχέσεως, ἥτις ἔμεινε καὶ ἀνενέργητος. Ἐπετιτήσαμεν δὲ τὴν εἰς ταῦτα προσοχὴν τοῦ ἀναγνώτου, διότι, ὡς παρακατιόντες θέλομεν εἰπεῖ μεθ' ὅλης τῆς εὐλικρινείας, τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα ὑπὸ

τοῦ Κ. Προξενίου] παρεμπορώθησαν καὶ ἐξωγκώθησαν μέχρις ἀηδίας!

Ἀκολουθῶνς ὁ αὐτὸς Ὀθωμ. Προξένος κατὰ τὰς πρὸς αὐτὸν ὁδηγίας τῆς ἐν Ἀθήναις Ὀθωμανικῆς Πρεσβείας, διώρισεν τὸν ἐν Σύρῳ Δικηγόρον Κ. Ήσσαν ὡς πληρεξούσιον τοῦ Ἀλῆ Ἀγᾶ ὅπως ὑπερασπισθῇ κατὰ Νόμον τὰ ἔννομα συμφέροντα τούτου καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῳ Ὀθωμ. Προξενίου ὑφισταμένην πολιτικὴν ἐκείνην ὑπόθεσιν μεταξὺ Ἀλῆ Ἀγᾶ ὡς ἐνάγοντος καὶ Ἀθ. Ἀργυροκαστρίτου ὡς ἐναγομένου. Ὁ δὲ Κ. Ήσας ὑπὸ τὴν ῥηθείσαν ιδιότητά του ἔκαμεν ἀναφοράν εἰς τὸ αὐτὸ Προξενεῖον, ἐξαίτησάμενος παρὰ τούτου τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ προσωποκρατῇ συντηρητικῶς τὸν Ἀργυροκαστρίτην ὡς ὑποπτον φυγῆς ἢ καὶ νὰ κατὰσχῃ συντηρητικῶς τὴν τοῦτου κινητὴν περιουσίαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τοῦτον ἀξιώσεων τοῦ ἐντολέως τοῦ Ἀλῆ Ἀγᾶ, ὡς ἐπικειμένην κινδύνου ἐκ τῆς ἀναβολῆς μέχρις οὗ ἐκδικασθῇ ὁριστικῶς ἡ κυρία ἀπαίτησις. Τὸ Προξενεῖον παρεδέχθη τὴν αἰτήσιν αὐτὴν καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐχορήγησε τὴν ἀδειαν τῶν δύο ἐκείνων συντηρητικῶν μέτρων. Τὴν δὲ Προξενικὴν αὐτὴν ἀπόφασιν ὁ αὐτὸς Δικηγόρος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα καθυπέβαλε δι' ἀναφοράς τοῦ πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τοῦ ἐν Σύρῳ Πρωτοδικείου, ἐξαίτησάμενος ἵνα οὗτος δυνάμει τῶν ἀρθρ. 858 καὶ 859 § 1 τῆς πολ. δικ. κηρύξῃ τὴν Προξενικὴν ἐκείνην ἀπόφασιν ἐκτελεστέαν. Ὁ Κ. Πρόεδρος ἰδὼν ὅτι ὁμολογουμένως ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ἦσαν ἄλλοδαποὶ, δηλαδὴ ὑπῆκοοι Ὀθωμανοί, καὶ ὅτι τὸ ἀρθρ. 858 τῆς πολιτ. δικονομ. ἀναφέρει ἐν γένει ἀποφάσεις χωρὶς νὰ διακρίνῃ ἀνὰ ἀποφάσεις αὐτὰ ἀφορώσιν τὴν οὐσίαν ἢ συντηρητικὰ τῆς οὐσίας μέτρα, καὶ ὅτι ἡ ἡμετέρα Δικονομία ἀποφάσεις ὀνομάζει ἐν τοῖς ἀρθρ. 627, 634 κ. ε. καὶ τὰς ὑπὸ μόνου τοῦ Προέδρου ἐκδομένας περὶ προσωλακτικῶν ἢ συντηρητικῶν μέτρων πράξεις, καὶ ὅτι ἐκ δύο ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ μὲν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ δὲ τούτου πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Ὀθωμανικὴν Πρεσβείαν (χρονολογουμένων τῇ 11 καὶ 14 Σεπτεμβρίου 1857) προέκυπτεν ὅτι οὐδόλως ἡμφισβητεῖτο εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι Ὀθωμ. Προξένους τὸ ὅτι οὗτοι ἔχουσι δικαίωμα τοῦ δικάζειν κατὰ τὸ ἀρθρ. 24 τῆς Συνθήκης, ἀλλὰ μόνον διέγραφον ὅτι καὶ αἱ Προξενικαὶ αὐταὶ ἀποφάσεις διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν Ἑλλάδι πρέπει νὰ κηρυχθῶσι προηγουμένως ἐκτελεσταὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν νὰ γίνῃ δια Δικαστικοῦ Κλητῆρος. Ὁ Κ. Πρόεδρος, λέγομεν, διὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους ἐκήρυξεν ἐκτελεστέαν τὴν προμνημονευθεῖσαν Προξενικὴν ἀπόφασιν, καὶ εἶπεν εἰς τὸν εἰρημένον Δικηγόρον ὅτι ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς πρέπει νὰ γίνῃ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Τῷ ὅντι ὁ ῥηθεὶς Δικηγόρος παρήγαγε τὸν Δικαστικὸν Κλητῆρα Κ. Πλατύδην καὶ οὗτος ἐξέτελεσε τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην ὁδηγῆσας εἰς τὰς ἐν Σύρῳ πολιτικὰς φυλακάς τὸν Ἀργυροκαστρίτην.

Ἀκολουθῶνς ὁ αὐτὸς συντηρητικῶς προσωποκρατῆς Ἀργυροκαστρίτης ἀνέκοψε τὸν ἀπὸ τοῦ Κ. Προέδρου περιλαμβαντὴ ἐπὶ τῆς Προξενικῆς ἀποφάσεως τύπον τῆς ἐκτέλεσεως καὶ ἐξήτησε τὴν ἀνύρωσιν αὐτῆς, ἐπὶ λόγῳ κυρίως ὅτι δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 24 τῆς Συνθήκης οἱ ἐν Ἑλλάδι Ὀθωμ. Προξένοι τότε μόνον δικάζουσι τὰς μεταξὺ τῶν ὁμοειδῶν τῶν ὠρισταμένων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεις ὅταν ἀμφότεροι οἱ Ὀθωμανοὶ διάδικοι ἀναθέσωσιν εἰς αὐτὸν ἐκούσιως ὡς εἰς διαιτητὴν τὴν λύσιν τῆς

Λοιπὸν τὰ προεκτεθέντα εἶναι ἡ μόνη καὶ ὅλη ἀλη-
θεια τῶν ἐν Σύρῳ δικιτηζάντων. Ἐντεῦθεν δὲ προκύ-
πτει ὅτι οἱ προστάται τοῦ Ἀργυροκαστρίτου, ἐξ ὧν
εἶναι καὶ οἱ Δικηγόροι Συντάκται τῶν ἐν Σύρῳ ἐκδι-
δομένων Ἐφημερίδων Ἐνωσις καὶ Τηλέγραφος
ὁρμώμενοι ἡ ἀπὸ ἰδιωτέλειαν, ἡ ἀπὸ πολλῶν πατριω-
τικῶν διέφθειραν τὴν ἀλήθειαν εἰς πλεῖστα οὐσιώδη
μέρη καὶ εἶπαν καὶ ἔγραψαν ψεῦδη πάντῃ ἀνυπόστα-
τα, ἔτειναν δὲ πρὸ πάντων εἰς τὸ νὰ δώσουν ποινικὰ
χαρακτῆρα εἰς τὴν ὡς εἰρηταίῳ πολιτικῆς φύ-
σεως ὑπόθεσιν περὶ ἀποζημιώσεως, καὶ οὕτως ἐ-
γνώσει ἡ ἐν ἀγνοίᾳ διέδωκαν ψευδῶς 1) ὅτι ὁ Ὀ-
θωμ. Πρόξενος ἐξέδωκεν ἐντάλματα συλλή-
ψεως, ἐντάλματα φυλακίσεως, ἐντάλμα-
τα κατ' οἶκον ἐρεύνης, ἐνήργησεν ἀνακρί-
σεις, συνέλαβε τὸν Κ. Ἀργυροκαστρίτην καὶ τὴν
Κυρίαν Ἀργυροκαστρίτου, καὶ τοὺς ἤκισε, καὶ
τοὺς ἐβασάνισε, καὶ τοὺς ἐφυλάκισεν εἰς τὴν
φυλακὴν τοῦ Προξενείου, καὶ ἔκαμε τοιαύτας βάρ-
βάρους πράξεις ὥστε καὶ ὁ Κύριος Ἀργυρο-
καστρίτης, καὶ ἡ Κυρία Ἀργυροκαστρίτου, καὶ ὁλόκλη-
ρος ἡ συνοικία αὐτῶν ἐλειποῦντο! 2) Ὅτι
Ἀργυροκαστρίτης εἶναι ὑπῆκοος Ἑλλήν, καὶ
δι' αὐτὸ καθήψαντο καὶ τοῦ Κ. Προέδρου, διότι ο-
τός μόνος περιῆψεν εἰς τὴν Προξενικὴν ἀπόφα-
σὶν τὴν ἐκτελέσεως τύπον, ἐνῷ δὴθεν ἔπρεπε νὰ π-
ριῆψῃ τὸν τύπον ὁλόκληρον τὸ Δικαστήριον, ὁ-
ντος δὴθεν τοῦ Ἀργυροκαστρίτου ὑπῆκοος Ἑ-
λλήνος, ἐνῷ ὅχι μόνον ὁ ἴδιος Ἀργυροκαστρί-
της ὡμολόγησε καὶ δικαστικῶς ὅτι εἶναι ὑπῆκοος
Ὀθωμανός, ἀλλὰ καὶ ἡ Δημαρχία Ἑρμοπόλεως
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5653 καὶ ἀπὸ 10 10 βρίου 18
ἐπισήμου ἐγγράφου τῆς ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Ἀργυ-
καστρίτης ὅχι μόνον δὲν ἐνεγράφη δημότης Ἑρ-
μολέως, ἀλλ' οὐδὲ καὶ αἰτήσιν περὶ πολι-
γραφίσεως τοῦ ἔκαμεν. 3) Τὸ λυπηρότε-
ρόν ἐτόλμησαν (ὡς καὶ ὁ Συντάκτης τῆς Ἐνωσεως,
τις ὡς Δικηγόρος πληρεξούσιος τοῦ Ἀ-
ργυροκαστρίτου εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοὺς τὴν Προ-
ξενικὴν ἀπόφασιν) νὰ δημοσιεύσουν ὅλως διεφθ-
μένην καὶ ἠλλοιωμένην τὴν Προξενικὴν ἀπόφα-
σιν μετὰ τολμηρὰς προσθαφαιρέσεις, π. χ. ἐπιτολῶν
τὴν ἀπόφασιν ὡς ἐντάλμα, ἀφῆραν τὴν λέ-
πολιτικὴν, ἐπρόσθεσαν ὅτι ἐζητήθη καὶ διετάχ-
ῃ τοῦ Προξενείου κατ' οἶκον ἐρεύνα, μετέ-
λυν τὴν λέξιν προσωποκράτης εἰς φυ-
λακίαν (ὅλα ὅροι ποινικοὶ) κ. τ. λ. 4) Ἐφ-
λαν τὰ ἐξ ἀμάξεως κατὰ τοῦ Κυρίου Προξέ-
ως ἀγενοῦς ὡς βαρβάρου, ὡς, ὡς, . . . ἢ ἐν-
Ἑλλήν. Κυβέρνησις, βεβαιωθείσα ὅτι ὅτι μόνος ὁ Νο-
μάρχης ἔσφαλε, καὶ ὅτι ὁ κ. Πρόξενος, ἅμα ἤκου-
ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ ἴδιος τὴν συντη-
ρικὴν κατάσχεσιν, ἀπεσυρθῇ ἀμέσως μετὰ πολλὴν ἐ-
γένειαν χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ τι, καὶ ἀκολούθως συν-
μορφώθῃ μετὰ τὸν Νόμον, δηλαδὴ ἐξέδωκεν ἀπόφα-
καθυποβληθεῖσαν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικεί-
καὶ κηρυχθεῖσαν ὑπὸ τούτου ἐκτελεσθῇ, καὶ ἐκτε-
σθεῖσαν διὰ Δικαστικοῦ Κλητῆρος, ἡ Ἑλληνικὴ λ-
γομένη Κυβέρνησις βεβαιωθείσα τ' ἀνωτέρω, τὸν μ-
Νομάρχην ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸ ῥηθ-
σφάλμα του, εἰς τὸν Κύριον ὅμως Πρόξενον ἐξέφρ-
σεν ἐπισήμως κατὰ τὰ τέλη Νοεμβρίου ε.ε. τὴν
αὐτῆς εὐαρέσκεσαν. ἐγνωστοποίησε δὲ συγχρ-
ως τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Υπουργείων πρὸς τὴν Ν-
μαρχίαν ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ὄθωμ. Πρόξενοι ἔχουν μ-
κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τῆς Συνθήκης τὸ δικαίωμα τ-
νὰ δικάζωσι τὰς μεταξὺ τῶν ὁμοεθνῶν τῶν πολιτικῶν
καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεις, δὲν ἔχουσιν ὅμως καὶ τὸ δ-
καίωμα τοῦ νὰ ἐκτελῶσιν οἱ ἴδιοι Πρόξενοι τὰς ὑ-
αὐτῶν ἐκδιδομένας ἀποφάσεις, ἀλλ' αὐταὶ πρέπει ν-
ἐκτελῶνται κατὰ τ' ἄρθ. 858 καὶ 859 τῆς πολ. Δ-
κονομίας. 5) Διὰ τρόπου ἀπρεποῦς ἰσχυρίσθησαν πολ-
λοὶ ὅτι ἡ Προξενικὴ ἐκείνη ἀπόφασις δὲν ἔπρεπε ν-
ἐκτελεσθῇ, καὶ ὅμως εἶναι ἐπισήμως βεβαιω-
μένον ὅτι ὁ ἐν Σύρῳ Εἰσαγγελεὺς λαβὼν ὑπ' ὄψ-
ἄλλην μίαν ὁμοίαν φύσεως ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ
ὄθωμ. Προξένου, ἔγραψεν ἐπισήμως, ἀπρ-
προηγούμενως ἠρώτησε τὴν προϊσταμένην τοῦ Ἀρ-

Εἰς τὸ τελευταίον φύλλον τοῦ Τηλεγράφου
Κυκλάδων, τοῦ ὁποίου συντάκτης εἶναι, ὡς πασίγνω-
στόν ἐστι τῶν Δικηγόρων πληρεξουσίων τοῦ Ἀργυροκρατορίου,
ἀνέγνωμεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς Σόφρος Κ. Γ. Νάυτης
ἐμὲλυνεν εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς υποθέσεως τοῦ Ἀργυ-
ροκρατορίου, εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους· καὶ ταῦτα· «Ὁ Πρύ-
τανης· ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπ' αὐτῇ περιήλθε.
Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως,
δὲ Πρόεδρος τῆς Υ. Πύλης ἐξετέλεσεν αὐτήν, καὶ ἐγένετο
τὸ μὲν βίαιαι τιμῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀλλ' οὐχί πο-
σοῦτον υπερβολικαί, καθὼς παρέστησαν αὐτὰς εἰς τὸν Κ. Β.
Λευτὴν Μωριάτην». Ἐπειδὴ ἔχομεν ἀφορμὴν ν' ἀνε-
λωμεν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὧς εἵρηται ὑπὸ τοῦ Τηλε-
γράφου δημοσιευθέντων, ὡς δὴθεν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ ἑ-
κατον Βουλευτοῦ Κ. Γ. Νάυτης, καθόσον γνωρίζομεν π-
οὔτως ἀποστερέεται τὸ ψεῦδος καὶ τὰς υπερβολάς, σπε-
μιζόμενα γνωστοποιήσωμεν ὅτι θεωροῦμεν ἀδύνατον να εἶ-
ναι τὴν Βουλὴν ὁ Κ. Νάυτης ὅσα ὧς εἵρηται ἐκφέρει ὁ
Δραγος, ἐκτὸς ἀνὸ Βουλευτῆς Κ, Νάυτης· ἔλαβεν ἔστω
νάς πληροφορίας εἰς τὸ πραγματικὸν μέρος τῆς υποθ-
έσεως. — Ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὁ Πρόεδρος
ἐξετέλεσεν ὁ ἴδιος τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δι-
καστηρίου κηρυχθεῖσαν ἐκτέλεσιν, ἀπόφασίν του, ἀλλ'
ἐξετέλεσεν ὁ Δικαστικός Κλητὴρ Κ. Παλαιός κατὰ
παράκλησιν τοῦ δικηγόρου Κ. Ψισαίου ὡς πληρεξ-
ουσία τοῦ Α. Λη. Αγ. — Ἡ ἀλήθεια αὕτη αποδεικνύεται 1)
ἐπιστήμονι ἐκθέσει· τοῦ ῥηθέντος δικαστικοῦ κλητῆρος
2) ἐκ τοῦ ὅτι οὔτε ὁ Συντάκτης τοῦ Τηλεγράφου, οὔτε
οἱ πάντες τῶν ἄλλων πληρεξουσίων δικηγόρων τοῦ Ἀργυροκρα-
τορίου ἐξήγγειλαν τὸ ἐναντίον ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου
τὰ τὴν συζητήσει τῆς ἀνακοπῆς τοῦ Ἀργυροκρατορίου
πρὸς δὲ τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Προξενικῆς
παραγγελίας χάραν (κατὰ τὸν Τηλεγράφων) βιωσι-
μοῦτον εἶναι· ἀλλ' ὅτι οὐδὲ ἡ ἐλάχιστη βία ἢ
πραγμα εἴλαβε χάραν, ὥστε, ἐάν τιγὼν ἐλπίσαν

ἀελαρίστη βίαιαπραγία, ὁ ἐνταῦθα Εἰσαγγελεὺς Κ. Ἀνι-
νος ἀμέσως ἤθελε καταδικάζει τὸν εἰρημὸν δικαστικὸν
κλητῆρα Πλατῦδην, ὡς δὴθεν διὰ βίαιαπραγμῶν ἐκτελέσαντα
τὴν Προξενικὴν ἀπόφασιν, ὡς ἤθελε καταδικάζει καὶ πάντα
ἄλλον, ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ βίαιαπραγμῶσιν ἐπὶ τοῦ Ἑλ-
λениκού ἐδάφους. — Ἀλλὰ μὴ παρατήρησις. Ὁ αὐτὸς Τη-
λέγραφος εἰς τὸ αὐτὸ τελευταῖον φύλλον του ἀναφέρει ὅτι
ὁ Ὑπουργὸς Προβλεβείος εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς τοὺς
ἄλλους καὶ ταῦτα. «Βεβαιώσατε νὰ ἀποδοκιμῶσιν τὸν Νο-
μάρχην, διατάττων αὐτὸν νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν
μου καὶ πρὸς τὸν Προξενον. Ἄ ποῖον ἤδη νὰ πιστεύσω-
μεν, τὸν Τηλέγραφον ἢ τὸν Ὑπουργόν; ὡς λεχθέντα
ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Προβλεβείου, ἡ τὸ ἐλπίσμον ἐγγράφον
τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Προβλεβείου πρὸς τὸν Κ. Νομαρ-
χην; Βεβαιώσατε, ἐπειδὴ δὲν ἠκούσαμεν τὸν Ὑπουργὸν ἀ-
γορεύοντα εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρέ-
σβιν τὴν ὑπογραφήν, τοῦ Ὑπουργοῦ ἐλπίσμον πρὸς τὸν Νο-
μάρχην ἐγγράφον, καὶ οὐδέποτε τὸν Τηλέγραφον. Τί λοι-
πὸν ἐγγράφον ἐπιστήμης ὁ Κ. Προβλεβείος πρὸς τὸν Νομαρ-
χην; — Ἐγγράφον ὅτι μόνον τοῦ Νομαρχοῦ τὴν πρᾶξιν ἀποδο-
κιμάζει, διότι οὗτος συγχύσας τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν
μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκτελεῖν, ἔδωκεν εἰς τὸν Κ. Ὁρωμανὸν
Πρόξενον τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργήσῃ οὗτος ὁ ἴδιος τὴν συντη-
ρητικὴν κατὰσχέσιν, ἐνῶ κατὰ τὸ ἀρθρ. 24 τῆς Συνθήκης
οἱ Ὁρωμανοὶ Πρόξενοι ἔχουσι μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ
δικάζειν. Ὁ πρὸς τὸν Πρόξενον διωκτὴς τί διετάζειν
ὁ Κύριος Ὑπουργὸς Προβλεβείος; — Διετάζει τὸν
Νομάρχην νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν κύριον Πρόξενον
τὴν ἀποδοκιμασίαν του; — Ἀπ' ἐναντίας, διετάζει τὸν Νο-
μάρχην ὅτι ῥηθεὶς Ὑπουργὸς νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν Κ. Πρό-
ξενον τὴν εὐαρέσκειάν του, διότι ὁ Κ. Πρόξενος συνεισέ-
λκει ἀμέσως τὸ σφάλμα εἰς τὸ ὅποιον ὑπέπεσεν ὡς ἐκ τῆς
ἀδείας τοῦ Νομαρχοῦ, συνεφορτώθη ἀμέσως μὲ τὸν Νόμον,
τοῦτέστιν ἐξέδωκεν ἀπάφασιν, ἣτις ἐκτὸς ἐκτελεσθῇ ὑπὸ
τῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐκτελεσθῇ διὰ δικαστικοῦ Κλη-
τήρος. Ἦτος ὅμως κατὰ τὸ λεγόμενον τινῶν ἡ λέξις ἀποδοκιμα-
σία εἶναι ταυτοσημαντικὴ μὲ τὴν λέξιν εὐαρέσκεια! Ὅτι δὲ
τὰ χεῖλη ἡμῶν δὲν ψεύδονται, παραπέμπομεν τὸν Τη-
λέγραφον, ὅπου καὶ πάντα ἄλλον νὰ ἀναγνώσῃ καὶ πρὸς
τὸν Κ. Πρόξενον ἐλπίσμον ἐγγράφον τῆς ἐνταῦθα Βασιλικῆς
Νομαρχίας, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐγγράφον ὁ Νομάρχης, συνεπεί-
α τῆς πρὸς τοῦτον διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουρ-
γοῦ καὶ Προβλεβείου, ἐξέστρεψε πρὸς τὸν ἐνταῦθα Κ. Ὁρωμανὸν
Πρόξενον τὴν Ὑπουργικὴν εὐαρέσκειαν.

— Πρὸ πάντων ἡμερῶν συναντηθέντες μ' ἕνα ἐκ τῶν πολ-
λῶν ἐπισημῶν ὅστις μὲν εἶχον βεβαιώσει ὅτι ἤκουσαν τοὺς
ἐνταῦθα δικηγόρους Κυρίου Πιτσιπιδίου καὶ Γαλάτην λέγοντας
ὅτι καὶ κατὰ τὴν γνώμην τούτων οἱ ἐν Ἑλλάδι Ὁρωμανοὶ
Πρόξενοι ἔχουσι κατὰ τὸ ἀρθρ. 24 τῆς Συνθήκης τὸ δικαί-
ωμα τοῦ δικάζειν, ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν ἐνθυμῶ-
ται καλῶς, ὅτι ἤκουσε τοὺς ῥηθέντας δικηγόρους ἐκφράζοντα
τὴν ἀνωτέρω γνώμην, ἐκείνους δὲ μὲ τὸν χαρακτηριστικὸν αὐ-
τὸν ἱποτικὸν χαρακτῆρα τοῦ καὶ μὲ τὴν Ἑλληνικὴν καρδίαν
τοῦ μᾶς ἀπῆντησε. «Ναί! ἠρώτηται ἀποφασίζετε; τοὺς
δικηγόρους ἐπείθετε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως; τοῦ
Πρωτοδικείου καὶ τοὺς εἶπα «ποῖας γνώμης εἰσθε; ὡς πρὸς
τὸ προκείμενον ζήτημα; καὶ ἀπεκρίθησαν, «ἔμεθεα τῆς
γνώμης ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι Ὁρωμανοὶ Πρόξενοι ἔχουσι δυνά-
μει τοῦ 24 ἀρθρ. τῆς Συνθήκης τὸ δικαίωμα νὰ δικάζωσι
καὶ ἀναγκαστικῶς τὰς μετὰ τὸν ὁμοσυνῶν τῶν πολιτικῶν
καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεις, δὲν ἔχουσι δυνάμει οἱ ἴδιοι καὶ τὸ
δικαίωμα ν' ἀποφασίζωσι καὶ περὶ συντηρητικῶν μέτρων,
οὐδὲ νὰ ἐκτελέσωσι οἱ ἴδιοι τὰς ἀποφάσεις των. Ὡστε ὡς
πρὸς τὸ Α' καὶ Γ' ζήτημα ἡ ἀπόφασίς τοῦ Πρωτοδικείου
εἶναι ὀρθή. — Αὐτὰ μοὶ ἀπεκρίθησαν, διὰ δὲ τοῦ δημοσιευ-
θέντος ἀποδεικτικῶς τῶν δὲν λέγουσι τὸ ἐναντίον, καὶ παρ-
τηρησάτε το καλὰ!

— Νέον Ἑλληνικὸν πατριωτικὸν δαίμονα, καὶ τοῦτο σὺν
πολλοῖς ἄλλοις μεγάλῃς προσοχῇ ἀξίον παρὰ τῶν ἀσυνέτων
τῆς Ἑλλάδος κατηγόρων, ἔδωκε κατ' αὐτὰς ὁ Ἡπειρώτης
Ἑλλαν Βασίλειος Μάϊσσα. Οὗτος πρὸ δύο μηνῶν ἐπανελθὼν
εἰς τὴν φιλάτην Παιδίαν ἀπὸ τῆς Βλαχίας, ὅπου ἐργαζόμε-
νος τιμῶς ἐκτίσαστο μεγάλῃν χρημάτων ποσότητα, διατρί-
βεν ἐν Ἀθήναις, ἀπολαύων τῆς ἀνεκλήτου γαλαρίας, ὅτι ἡ-
ξιώθη νὰ εἶδῃ ἐλευθέρων καὶ εὐνομιουμένων τὴν Ἑλλάδα, ὑπὲρ
ἧς ἠγωνίσαστο ὡς στρατιώτης εἰς τὸν ἱερὸν λόχον κατὰ
τοὺς πρώτους τῆς Ἐπαναστάσεως χρόνους. Ἀσθενήσας δὲ,
καὶ αἰσθανθεὶς ἐγγίζοντα τὸν θάνατον, προσέκαλεσε τὸν Συμ-
βολαιογράφον, καὶ διὰ τακτικῆς διαθέτης ἐκέλευε κληρονό-
μον τῆς περιουσίας αὐτοῦ, συγκεκλιμένης ἐκ φλωρίων 14,000,
τὴν φιλάτην Ἑλλάδα, καταλιπὼν εἰς μὲν τὴν Ἑλληνικὴν
Κυβέρνησιν τὴν ἐντολήν τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δωρεάν
αὐτοῦ εἰς ἔργα ὠφελίμην τῇ Πατρίδι, καὶ τοὺς οἰκίους αὐ-
τοῦ μικρὰν τινὰ ποσότητα χρημάτων καὶ θερμὴν παράκλη-
σιν, νὰ μὴ βαρυνθῶσιν, ἐάν ἡ πρὸς τὴν πατρίδα καθο-
σίωσι; αὐτοῦ ὑπερίσχυσε πάσης συγγενικῆς ἀγάπης. Ἡ Κυ-
βέρνησις ἀπέδωκε πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ γενναίου Ἑλλανοῦ
Βασιλείου Μάϊσσα τὰς προσηκούσας τιμὰς; ὁ δὲ πολῦτιμος
τοῦ Πανεπιστημίου Καθηγητῆς Κύριος Κ. Κοντογιάννης ἐξε-
φώνησεν ἐπ' αὐτῷ τὸν προσηκόντα ἐπιτάφιον. Αἰωνία ἡ μνή-
μη τοῦ γενναίου στρατιώτου καὶ μεγαλοψύχου τέκνου τῆς
Ἑλλάδος Βασιλείου Μάϊσσα τοῦ Ἡπειρώτου!

— Ἀναγνώσκοντες εἰς τὴν Αὐγήν, ἐφημερίδα τῶν
Ἀθηνῶν.

— Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Σφόρος Κ. Πλατῦς ἐκτιμῶν τὴν
θέσιν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας διεταραγμένων
ὁμογενῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων καὶ τοὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προ-
σκήσωσι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγενεῖαν, ἀδυνατοῦσι νὰ ἔλθωσιν
εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνα διὰ τριετοῦς ἐν αὐτῇ διαμονῆς ἀπο-
κτῆσθαι τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, διότι καταστρέφονται

τὰ ἐμπορικὰ των συμπεριφέροντα, ὁ Κ. Πλατῦς, λέγομεν, ἐκτιμῶν
τοὺς ἱσχυροὺς τούτους λόγους καὶ λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ
λιτογραφησέως διασημῶν ὁμογενῶν, ἐπρότεινε τροπολογίαν
τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καθ' ἣν οἱ ἐν τῇ ἑλλοδα-
νῇ ὁμογενεῖ νὰ δύνανται νὰ προσκτῶσι τὴν ἑλληνικὴν ἰθα-
γενεῖαν μόνον δι' ἐξαμηνίαν κατοικήσεως ἐν Ἑλλάδι. Τὴν δι-
ρημένο βουλευτοῦ Κ. Πλατῦ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Βουλὴ
ἐκτιμῶσα τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα θέλει ψήφισαι
προθύμως καὶ εὐχαρίστως.

— Ἡ σύστασις Σχολείων καὶ Γυμνασίων δὲν εἶναι εὐκολοῦς,
ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, δι' ἑλλειψιν κατάλληλων Καθηγητῶν
καὶ Διδασκάλων. Ἀλλ' ἐνῶ ὁμολογοῦμεν τὴν ἀλήθειαν
ταύτην, δὲν δυνάμεθα ν' ἀνηθώμεν τὴν ἀνάγκην τῆς συστά-
σεως Γυμνασίου ἐν Καλάμῃς τῆς Μεσσηνίας, εἰς ὃ νὰ
προστεθῶσιν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ δύο εἰδικοὶ Καθηγηταί,
ὁ μὲν τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, ὁ δὲ τῶν γεωργικῶν.
Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Νομοῦ ἐκείνου, ἡ γεωγραφικὴ θέσις, ἡ
θαυμαστὴ εὐφορία, καὶ ἡ πάσης καλλιέργειας ἐπιδεκτικὴ αὐ-
τοῦ γῆς, ὑπάρχουσιν ἀναμφισβήτητα προσόντα εἰς ἀπόκτησιν
ἀνωτέρου Ἐκπαιδευτηρίου, δυνάμενοι νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν
ἐν μέρει τῶν ἡθῶν καὶ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς
ἐν αὐτῷ πολυπληθοῦς καὶ εὐνοεστάτης νεολαίας. Ὁμοῦντες
δὲ περὶ τοῦ Νομοῦ τῆς Μεσσηνίας θεωροῦμεν συναρτῆ μετ'
αὐτοῦ καὶ τὸν τῆς Λακωνίας, καὶ παρατηροῦμεν μετὰ λύπης,
ὅτι ἀμειψότεροι οἱ Νομοὶ οὗτοι, ἔχοντες πληθυσμὸν ὡς ἐγγί-
στα 200,000 ψυχῶν, οὐδὲν ἔχουσι λόγον ἀξίον ἐκπαιδευ-
τηρίων, ἐνῶ κατὰ τὴν Στερεὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς νήσους, ὅν
ὁ πληθυσμὸς μόλις εἶναι διπλάσιος τοῦ προειρημένου, ὑπάρ-
χουσι πέντε Βασιλικά Γυμνάσια, ἐκτὸς τεσσάρων ἰδιωτικῶν,
εὐρισκομένων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἐρμούπολει. Ἡ σύστα-
σας Γυμνασίον ἐν Καλάμῃς, καὶ ἡ προσήκουσα πρόνοια
περὶ καταρτίσεως τῶν λοιπῶν κατὰ Νομοὺς Γυμνασίων θέ-
λει πρὸς τοὺς ἄλλους καταστήσει εὐκολοτέρην καὶ ἐπιωφελε-
στέρην τὴν διδασκαλίαν, διότι θέλει ἐλαττώσιν τὸν ἀριθ-
μὸν τῶν νῦν ἐξ ἀνάγκης συσσωρευομένων μαθητῶν εἰς τὰ
Γυμνάσια τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σφόρος. Ἐπιζητοῦμεν ὅτι ὁ ἀλη-
θὲς ἀξιότιμος Ὑπουργὸς τῆς δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως θέλει
λάβει τὴν προσηκούσαν πρόνοιαν περὶ θεμελίσεως τῆς Ἑθνι-
κῆς ταύτης ἀνάγκης.

— Τὸ φύλλον μας ἐκτυπώσθαι ἐν ταῖς πιεστηρίοις ὅτε ἐλά-
βομεν καὶ ἀνέγνωμεν τὸν 288 ἀριθμὸν τῆς Ἐνώσεως, δι'
οὗ καταφέρεται κατὰ τοῦ Ἀστέρος καὶ τοῦ Κ. Βαλέττα μὴ
ἔχοντες καιρὸν ἤδη, ἐπιφυλαστέμεθα διὰ τοῦ προσεχοῦς
φύλλου ν' ἀπαντήσωμεν ὡς πρέπει, ἐμφωνοῦντες μόνον, ὡς
ὕψεται ὁ Κ. Ἀντωνιάδης διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοιαύτης πά-
λης εἰς ἣν μᾶς προσέκαλεσεν ὁ ἴδιος.

— Τὸ ἐνταῦθα δικαστικὸν κλητῆρα Πλατῦδην, ὡς δὴθεν διὰ βίαιαπραγμῶν ἐκτελέσαντα τὴν Προξενικὴν ἀπόφασιν, ὡς ἤθελε καταδικάζει καὶ πάντα ἄλλον, ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ βίαιαπραγμῶσιν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικού ἐδάφους. — Ἀλλὰ μὴ παρατήρησις. Ὁ αὐτὸς Τηλέγραφος εἰς τὸ αὐτὸ τελευταῖον φύλλον του ἀναφέρει ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Προβλεβείος εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ταῦτα. «Βεβαιώσατε νὰ ἀποδοκιμῶσιν τὸν Νομάρχην, διατάττων αὐτὸν νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν μου καὶ πρὸς τὸν Προξενον. Ἄ ποῖον ἤδη νὰ πιστεύσωμεν, τὸν Τηλέγραφον ἢ τὸν Ὑπουργόν; ὡς λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Προβλεβείου, ἡ τὸ ἐλπίσμον ἐγγράφον τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Προβλεβείου πρὸς τὸν Κ. Νομαρχην; Βεβαιώσατε, ἐπειδὴ δὲν ἠκούσαμεν τὸν Ὑπουργὸν ἀγορεύοντα εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρέσβιν τὴν ὑπογραφήν, τοῦ Ὑπουργοῦ ἐλπίσμον πρὸς τὸν Νομάρχην ἐγγράφον, καὶ οὐδέποτε τὸν Τηλέγραφον. Τί λοιπὸν ἐγγράφον ἐπιστήμης ὁ Κ. Προβλεβείος πρὸς τὸν Νομαρχην; — Ἐγγράφον ὅτι μόνον τοῦ Νομαρχοῦ τὴν πρᾶξιν ἀποδοκιμάζει, διότι οὗτος συγχύσας τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκτελεῖν, ἔδωκεν εἰς τὸν Κ. Ὁρωμανὸν Πρόξενον τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργήσῃ οὗτος ὁ ἴδιος τὴν συντηρητικὴν κατὰσχέσιν, ἐνῶ κατὰ τὸ ἀρθρ. 24 τῆς Συνθήκης οἱ Ὁρωμανοὶ Πρόξενοι ἔχουσι μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν. Ὁ πρὸς τὸν Πρόξενον διωκτὴς τί διετάζειν ὁ Κύριος Ὑπουργὸς Προβλεβείος; — Διετάζει τὸν Νομάρχην νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν κύριον Πρόξενον τὴν ἀποδοκιμασίαν του; — Ἀπ' ἐναντίας, διετάζει τὸν Νομάρχην ὅτι ῥηθεὶς Ὑπουργὸς νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν Κ. Πρόξενον τὴν εὐαρέσκειάν του, διότι ὁ Κ. Πρόξενος συνεισέλκει ἀμέσως τὸ σφάλμα εἰς τὸ ὅποιον ὑπέπεσεν ὡς ἐκ τῆς ἀδείας τοῦ Νομαρχοῦ, συνεφορτώθη ἀμέσως μὲ τὸν Νόμον, τοῦτέστιν ἐξέδωκεν ἀπάφασιν, ἣτις ἐκτὸς ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐκτελεσθῇ διὰ δικαστικοῦ Κλητήρος. Ἦτος ὅμως κατὰ τὸ λεγόμενον τινῶν ἡ λέξις ἀποδοκιμασία εἶναι ταυτοσημαντικὴ μὲ τὴν λέξιν εὐαρέσκεια! Ὅτι δὲ τὰ χεῖλη ἡμῶν δὲν ψεύδονται, παραπέμπομεν τὸν Τηλέγραφον, ὅπου καὶ πάντα ἄλλον νὰ ἀναγνώσῃ καὶ πρὸς τὸν Κ. Πρόξενον ἐλπίσμον ἐγγράφον τῆς ἐνταῦθα Βασιλικῆς Νομαρχίας, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐγγράφον ὁ Νομάρχης, συνεπεία τῆς πρὸς τοῦτον διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ Προβλεβείου, ἐξέστρεψε πρὸς τὸν ἐνταῦθα Κ. Ὁρωμανὸν Πρόξενον τὴν Ὑπουργικὴν εὐαρέσκειαν.

— Πρὸ πάντων ἡμερῶν συναντηθέντες μ' ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν ἐπισημῶν ὅστις μὲν εἶχον βεβαιώσει ὅτι ἤκουσαν τοὺς ἐνταῦθα δικηγόρους Κυρίου Πιτσιπιδίου καὶ Γαλάτην λέγοντας ὅτι καὶ κατὰ τὴν γνώμην τούτων οἱ ἐν Ἑλλάδι Ὁρωμανοὶ Πρόξενοι ἔχουσι κατὰ τὸ ἀρθρ. 24 τῆς Συνθήκης τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν, ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν ἐνθυμῶται καλῶς, ὅτι ἤκουσε τοὺς ῥηθέντας δικηγόρους ἐκφράζοντα τὴν ἀνωτέρω γνώμην, ἐκείνους δὲ μὲ τὸν χαρακτηριστικὸν αὐτὸν ἱποτικὸν χαρακτῆρα τοῦ καὶ μὲ τὴν Ἑλληνικὴν καρδίαν τοῦ μᾶς ἀπῆντησε. «Ναί! ἠρώτηται ἀποφασίζετε; τοὺς δικηγόρους ἐπείθετε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως; τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοὺς εἶπα «ποῖας γνώμης εἰσθε; ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα; καὶ ἀπεκρίθησαν, «ἔμεθεα τῆς γνώμης ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι Ὁρωμανοὶ Πρόξενοι ἔχουσι δυνάμει τοῦ 24 ἀρθρ. τῆς Συνθήκης τὸ δικαίωμα νὰ δικάζωσι καὶ ἀναγκαστικῶς τὰς μετὰ τὸν ὁμοσυνῶν τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεις, δὲν ἔχουσι δυνάμει οἱ ἴδιοι καὶ τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίζωσι καὶ περὶ συντηρητικῶν μέτρων, οὐδὲ νὰ ἐκτελέσωσι οἱ ἴδιοι τὰς ἀποφάσεις των. Ὡστε ὡς πρὸς τὸ Α' καὶ Γ' ζήτημα ἡ ἀπόφασίς τοῦ Πρωτοδικείου εἶναι ὀρθή. — Αὐτὰ μοὶ ἀπεκρίθησαν, διὰ δὲ τοῦ δημοσιευθέντος ἀποδεικτικῶς τῶν δὲν λέγουσι τὸ ἐναντίον, καὶ παρτηρησάτε το καλὰ!

— Νέον Ἑλληνικὸν πατριωτικὸν δαίμονα, καὶ τοῦτο σὺν πολλοῖς ἄλλοις μεγάλῃς προσοχῇ ἀξίον παρὰ τῶν ἀσυνέτων τῆς Ἑλλάδος κατηγόρων, ἔδωκε κατ' αὐτὰς ὁ Ἡπειρώτης Ἑλλαν Βασίλειος Μάϊσσα. Οὗτος πρὸ δύο μηνῶν ἐπανελθὼν εἰς τὴν φιλάτην Παιδίαν ἀπὸ τῆς Βλαχίας, ὅπου ἐργαζόμενος τιμῶς ἐκτίσαστο μεγάλῃν χρημάτων ποσότητα, διατρίβεν ἐν Ἀθήναις, ἀπολαύων τῆς ἀνεκλήτου γαλαρίας, ὅτι ἡξιώθη νὰ εἶδῃ ἐλευθέρων καὶ εὐνομιουμένων τὴν Ἑλλάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαστο ὡς στρατιώτης εἰς τὸν ἱερὸν λόχον κατὰ τοὺς πρώτους τῆς Ἐπαναστάσεως χρόνους. Ἀσθενήσας δὲ, καὶ αἰσθανθεὶς ἐγγίζοντα τὸν θάνατον, προσέκαλεσε τὸν Συμβολαιογράφον, καὶ διὰ τακτικῆς διαθέτης ἐκέλευε κληρονόμον τῆς περιουσίας αὐτοῦ, συγκεκλιμένης ἐκ φλωρίων 14,000, τὴν φιλάτην Ἑλλάδα, καταλιπὼν εἰς μὲν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐντολήν τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δωρεάν αὐτοῦ εἰς ἔργα ὠφελίμην τῇ Πατρίδι, καὶ τοὺς οἰκίους αὐτοῦ μικρὰν τινὰ ποσότητα χρημάτων καὶ θερμὴν παράκλησιν, νὰ μὴ βαρυνθῶσιν, ἐάν ἡ πρὸς τὴν πατρίδα καθοσίωσι; αὐτοῦ ὑπερίσχυσε πάσης συγγενικῆς ἀγάπης. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέδωκε πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ γενναίου Ἑλλανοῦ Βασιλείου Μάϊσσα τὰς προσηκούσας τιμὰς; ὁ δὲ πολῦτιμος τοῦ Πανεπιστημίου Καθηγητῆς Κύριος Κ. Κοντογιάννης ἐξεφώνησεν ἐπ' αὐτῷ τὸν προσηκόντα ἐπιτάφιον. Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ γενναίου στρατιώτου καὶ μεγαλοψύχου τέκνου τῆς Ἑλλάδος Βασιλείου Μάϊσσα τοῦ Ἡπειρώτου!

— Ἀναγνώσκοντες εἰς τὴν Αὐγήν, ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν.

— Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Σφόρος Κ. Πλατῦς ἐκτιμῶν τὴν θέσιν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας διεταραγμένων ὁμογενῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων καὶ τοὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προσκήσωσι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγενεῖαν, ἀδυνατοῦσι νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνα διὰ τριετοῦς ἐν αὐτῇ διαμονῆς ἀποκτῆσθαι τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, διότι καταστρέφονται

τὰ ἐμπορικὰ των συμπεριφέροντα, ὁ Κ. Πλατῦς, λέγομεν, ἐκτιμῶν τοὺς ἱσχυροὺς τούτους λόγους καὶ λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ λιτογραφησέως διασημῶν ὁμογενῶν, ἐπρότεινε τροπολογίαν τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καθ' ἣν οἱ ἐν τῇ ἑλλοδανῇ ὁμογενεῖ νὰ δύνανται νὰ προσκτῶσι τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγενεῖαν μόνον δι' ἐξαμηνίαν κατοικήσεως ἐν Ἑλλάδι. Τὴν διρημένο βουλευτοῦ Κ. Πλατῦ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα θέλει ψήφισαι προθύμως καὶ εὐχαρίστως.

— Ἡ σύστασις Σχολείων καὶ Γυμνασίων δὲν εἶναι εὐκολοῦς, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, δι' ἑλλειψιν κατάλληλων Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων. Ἀλλ' ἐνῶ ὁμολογοῦμεν τὴν ἀλήθειαν ταύτην, δὲν δυνάμεθα ν' ἀνηθώμεν τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Γυμνασίου ἐν Καλάμῃς τῆς Μεσσηνίας, εἰς ὃ νὰ προστεθῶσιν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ δύο εἰδικοὶ Καθηγηταί, ὁ μὲν τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, ὁ δὲ τῶν γεωργικῶν. Ὁμοῦντες δὲ περὶ τοῦ Νομοῦ τῆς Μεσσηνίας θεωροῦμεν συναρτῆ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν τῆς Λακωνίας, καὶ παρατηροῦμεν μετὰ λύπης, ὅτι ἀμειψότεροι οἱ Νομοὶ οὗτοι, ἔχοντες πληθυσμὸν ὡς ἐγγίστα 200,000 ψυχῶν, οὐδὲν ἔχουσι λόγον ἀξίον ἐκπαιδευτηρίων, ἐνῶ κατὰ τὴν Στερεὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς νήσους, ὃν ὁ πληθυσμὸς μόλις εἶναι διπλάσιος τοῦ προειρημένου, ὑπάρχουσι πέντε Βασιλικά Γυμνάσια, ἐκτὸς τεσσάρων ἰδιωτικῶν, εὐρισκομένων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἐρμούπολει. Ἡ σύστασας Γυμνασίον ἐν Καλάμῃς, καὶ ἡ προσήκουσα πρόνοια περὶ καταρτίσεως τῶν λοιπῶν κατὰ Νομοὺς Γυμνασίων θέλει πρὸς τοὺς ἄλλους καταστήσει εὐκολοτέρην καὶ ἐπιωφελεστέρην τὴν διδασκαλίαν, διότι θέλει ἐλαττώσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν νῦν ἐξ ἀνάγκης συσσωρευομένων μαθητῶν εἰς τὰ Γυμνάσια τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σφόρος. Ἐπιζητοῦμεν ὅτι ὁ ἀληθὲς ἀξιότιμος Ὑπουργὸς τῆς δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως θέλει λάβει τὴν προσηκούσαν πρόνοιαν περὶ θεμελίσεως τῆς Ἑθνικῆς ταύτης ἀνάγκης.

— Τὸ φύλλον μας ἐκτυπώσθαι ἐν ταῖς πιεστηρίοις ὅτε ἐλάβομεν καὶ ἀνέγνωμεν τὸν 288 ἀριθμὸν τῆς Ἐνώσεως, δι' οὗ καταφέρεται κατὰ τοῦ Ἀστέρος καὶ τοῦ Κ. Βαλέττα μὴ ἔχοντες καιρὸν ἤδη, ἐπιφυλαστέμεθα διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ν' ἀπαντήσωμεν ὡς πρέπει, ἐμφωνοῦντες μόνον, ὡς ὕψεται ὁ Κ. Ἀντωνιάδης διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοιαύτης πάλης εἰς ἣν μᾶς προσέκαλεσεν ὁ ἴδιος.

— Τὸ ἐνταῦθα δικαστικὸν κλητῆρα Πλατῦδην, ὡς δὴθεν διὰ βίαιαπραγμῶν ἐκτελέσαντα τὴν Προξενικὴν ἀπόφασιν, ὡς ἤθελε καταδικάζει καὶ πάντα ἄλλον, ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ βίαιαπραγμῶσιν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικού ἐδάφους. — Ἀλλὰ μὴ παρατήρησις. Ὁ αὐτὸς Τηλέγραφος εἰς τὸ αὐτὸ τελευταῖον φύλλον του ἀναφέρει ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Προβλεβείος εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ταῦτα. «Βεβαιώσατε νὰ ἀποδοκιμῶσιν τὸν Νομάρχην, διατάττων αὐτὸν νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν μου καὶ πρὸς τὸν Προξενον. Ἄ ποῖον ἤδη νὰ πιστεύσωμεν, τὸν Τηλέγραφον ἢ τὸν Ὑπουργόν; ὡς λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Προβλεβείου, ἡ τὸ ἐλπίσμον ἐγγράφον τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Προβλεβείου πρὸς τὸν Κ. Νομαρχην; Βεβαιώσατε, ἐπειδὴ δὲν ἠκούσαμεν τὸν Ὑπουργὸν ἀγορεύοντα εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρέσβιν τὴν ὑπογραφήν, τοῦ Ὑπουργοῦ ἐλπίσμον πρὸς τὸν Νομάρχην ἐγγράφον, καὶ οὐδέποτε τὸν Τηλέγραφον. Τί λοιπὸν ἐγγράφον ἐπιστήμης ὁ Κ. Προβλεβείος πρὸς τὸν Νομαρχην; — Ἐγγράφον ὅτι μόνον τοῦ Νομαρχοῦ τὴν πρᾶξιν ἀποδοκιμάζει, διότι οὗτος συγχύσας τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκτελεῖν, ἔδωκεν εἰς τὸν Κ. Ὁρωμανὸν Πρόξενον τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργή

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αριθ. 223

Δηλοποίησης Πληστηριασμού
Ο Κλητήρ των εν Σύρω πρωτοδικών

Δηλοποιεί δε:

Πρός έκτελεσιν του υπ' αριθ. 5930 της 7 Ιουλίου του έτους 1853 Συμβουλίου συνταχθέντος ενώπιον του ενταύθα Συμβολαιογράφου Κ. Αγγελίδου και κατά συνέπειαν της πρός έμει δολείσης παραγγελίας και πληρεξουσιότητος της ενδικής Ισταμένου του ενταύθα Δικηγόρου Κ. Αλεξάνδρου Δ. Αλεξάνδρου πληρεξουσίου του ενταύθα Ανδρέου Καραντζά, δανειστού του Παναγιώτου Γ. Αθανού.

Βεβηθένται εις πληστηριασμόν εν τη αγορά της πόλεως ταύτης έξωθεν της οικίας του Αντωίου Σαλάχα ή του καφενείου του Βύττρα. Κόστιφι ενώπιον του επί του πληστηριασμού υπαλλήλου Κ. Κων. Αγγελίδου κατασχέντα άνω άκίνητα κτήματα ήτοι το έξω (Α') ο ένυπόθηκος κήπος και μένος κατά την θέσιν Ξηρόκαμπος ή κομματιές του Δήμου Σύρου, Β) ή ένυπόθηκος οίκος καί μένη κατά την θέσιν Αγία Θεοδοσία, του αποδιδώσαντος όρελίου Παναγιώτου Γ. Αθανού ώς εύρίσκονται και περιγράφονται εις την υπ' αριθ. 223 της δεκάτης πέμπτης Νοεμβρίου Ε. Β. αναγκαστικής κατασχεσεως έκθεσιν.

Ότεν δυνάμει των άρθρ. 965 και 967 της πολ. δικονομίας ο πληστηριασμός των κατασχθέντων άνω ένυπόθηκων κτημάτων άρχεται από σήμερον και λαμβάνει τέλος την δεκάτην ενάτην Ιανουαρίου του 1858 έτους ήμεραν Κυριακήν, και θέλει καταχωρηθή εις εις την ένταύθα έκδομένην εφημερίδα ο Αστήρ των Κυκλάδων.

Ήμερα δε του πληστηριασμού θέλει εΐσθαι ώς έφάρθη 19 Ιανουαρίου του 1858 έτους ήμερα Κυριακή μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας όστις θέλει άρχισει παρά του Κύριου Γεωρ Α. Σκωτάκη τρείς ήμέρας κατά συνέχειαν πρός της τελευταίας ήμέρας Κυριακής, άρχομένου από την 10 ώραν Π. Μ. μέχρι της δωδεκάτης της Μ. και τριών λεπτών της αυτής ήμέρας Καθ' όν τρόπον περιγράφεται εις τη βεβησαν υπ' αριθ. 223 ε. β. έκθεσιν κατασχέσεως

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται παρά του έπισπεύοντος την κατάσχεσιν και τον πληστηριασμόν Ανδρέου Καραντζά, διά μέν τον κήπον ως περιγράφεται, δραχμάς, χιλιάς πεντακοσίας (άρθρ. 1500) διά δε την οίχνην ως έστει και εύρίσκεται δραχμάς χιλιάς (άρθρ. 1000).

Ή κατακύρωσις τούτων θέλει γίνει πρός τους τελευταίους υπερβηματιστάς έκάστου κτήματος άφού παρέλθουν καιρία λεπτά της ώρας μετά την τελευταίαν προσφοράν, διασμένου σημειού δια σκαπανίου ή κώδωνος.

Ή πώλησις γίνεται με μετρητά επί χείρας τα δε κατασχθέντα κτήματα καθώς εύρίσκονται και περιγράφονται εις την της αναγκαστικής κατασχέσεως έκθεσιν, του αποβιάσαντος όρελίου Παναγιώτου Γ. Αθανού, παραδίδονται άμέσως πρός τον τελευταίον υπερβηματιστήν έκάστου κτήματος.

Ή παρούσα δηλοποίησις μετά της υπ' αριθ. 223 ε. β. αναγκαστικής κατασχέσεως θέλει καταχωρηθή εις εις την ένταύθα έκδομένην εφημερίδα ο Αστήρ των Κυκλάδων και θέλει τοιχοκολληθή εις εις

τά παρά του Νόμου διατασσόμενα μέρη, θέλει δε κηρύττεσθαι και δια του βηθέντος κηρυκός καθ' όλην την αγοράν της πόλεως ταύτης κα έπιτοπίως.

Εν Έρμουπόλει Σύρου την 16 Νόβριου 1857.

Ο Δικαστ. Κλητήρ
Θεόδοτος Αντωνιάδης.

Ακριβές Αντίγραφο
Σύρος 18 Δεκεμβρίου 1857

Ο Δικαστικός Κλητήρ
Θ. Αντωνιάδης

Αριθ. 223

Ευρετηρίου.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Αναγκαστικής κατασχέσεως.

Εν Έρμουπόλει Σύρου, σήμερον την δεκάτην πέμπτην Νοεμβρίου του χιλιοστού δατακιστού πεντηκοστού έβδομου έτους, ήμεραν της έβδομάδος Παρασκευής, και ώρα τρίτην μετά μεσημέριαν, κατά συνέπειαν της από δεκατρείς Νοεμβρίου ε. β. πρός έμει έγγραφου παραγγελίας, με τα πληρεξουσιότητος του ενταύθα δικηγόρου Κυρίου Αλεξάνδρου Δ. Αλεξάνδρου πληρεξουσίου του ενταύθα Καραντζά ώς έμφαίνεται από το ύπ' αριθ. 223 χιλιάδες επτακόσια έξη κόντα πενταε. β. Πληρεξουσίου έγγραφου συνταχθέν ενώπιον του ενταύθα Συμβολαιογράφου Κυρίου Κωνσταντίνου Αγγελίδου, δι' ής παραγγέλλοι και να ενεργήται κατάσχισιν επί των ένυπόθηκων κτημάτων, έγγραφωμένον εις το Βιβλίον των ένυπόθηκων, εν κήπον εις τον Δήμον Άνω Σύρου, της δε οικίας εις τον δήμον Έρμουπόλεως, του αποδιδώσαντος όρελίου Παναγιώτου Γεωργίου Αθανού, προς δατέμεν του υπ' αριθ. 223 χιλιάδες έννεακόσια τριάντα της έβδομης Ιουλίου του χιλιοστού δατακιστού πεντηκοστού τρίτου έτους έκτελεστού δανειστού Συμβολαιογράφου ένωπιον του ενταύθα Συμβολαιογράφου κυρίου Κωνσταντίνου Αγγελίδου, δι' ου έμφαίνεται ότι ο αποδιδώσας Παναγιώτης Γεωργίου Αθανός κείκος Έρμουπόλεως, δανεισθί, παρά του ενταύθα κατοικούντος Ματθαίου Μαρχαβίου, διατήλα Ισπανία, έκκτον (άρθρ. 100) πληρωτέα μετά έλ' έτος από της έβδομης Ιουλίου του χιλιοστού δατακιστού πεντηκοστού τρίτου έτους, και πρόσβαφάλειαν των εիրμένων διατήλων, ύπεθηκεσε προς τον δανειστήν του, τον ως εիրηται κήπον όστις μετά την αγοράν του μετεσχηματίσθη από χωράρον εις κήπον, κείμενον έντός του δήμου Σύρου εις θέσιν Ξηρόκαμπος ή Κολλατιές, ως έμφαίνεται (ότι ύπόθηκός ή) διά της από έβδομην Ιουλίου του χιλιοστού δατακιστού πεντηκοστού τρίτου έτους περίληψεως, ότι το εիրμένον κτήμα ενεγράφη εις το Βιβλίον των ύπόθηκων του δήμου Συρίων, εις τόμον δέκατον όγδον και αριθμόν χιλία πεντακόσια έξη κόντα έν. ύπ' αύζοντα πρώτον αριθμόν, το δε εիրμένον Συμβόλαιον ύπ' αριθμόν πέντε χιλιάδες έννεακόσια τριάντα παρεχωρήθη προς τον εիրμένον έπιστεύοντα νυν δανειστήν Ανδρέον Καραντζά, παρά του πρωτοδανειστού Ματθαίου Μαρχαβίου, ως έμφαίνεται εις το ύπ' αριθμόν δεκα χιλιάδες τετρακόσια έννεακόντα έξ' και από τετάρτην Σεπτεμβρίου του χιλιοστού δατακιστού πεντηκοστού έκτου έτους παραχωρητήριου έγγραφου, συνταχθέντος ενώπιον του ενταύθα Συμβολαιογράφου Κυρίου Κωνσταντίνου Αγγελίδου, μετά των δικαιωμάτων του και κοινοποιηθέντος νομίμως προς τους αντίδικους και όρελίας, ήτοι εις τους έννέλικους κληρονόμους του

έποδώντος όρελίου Παναγιώτου Γ. Αθανού, Κ. Κ. Αικατερίνην Π. Γ. Αθανού, Μιχαήλ Π. Γ. Αθανού και Γεωργίον Π. Γ. Αθανού δι' έκυτόν και ως κληδόνια των έννέλικων, Άννης, Βασιλείου και Νικολάου τέκνων και κληρονόμων του ίδιου Π. Γ. Αθανού μετά της παρά πόδας έπιταγής προς πληρωμήν, της τετάρτης Νοεμβρίου του χιλιοστού δατακιστού πεντηκοστού έβδομου έτους ως έμφαίνεται εις των ύπ' αριθμ. 223 διακόσια είκοσι δύο, της τετάρτης Νοεμβρίου ε. β. έπιδοτήριον έμυ του ύποθηκωμένου δικαστικού κλητήρος προς πληρωμήν των όρελίων έννέλικων έννεακόσιων τετρακόσιων (άρθρ. 940) προς τον έντολεια του Ανδρέον Καραντζά κατά την έπιταγήν μετά του όρκου των, ο ύπόθηκωμένος δικαστικός κλητήρ του Ήρωδοδίου Σύρου Θεοδότου, Άνω άδης, παραλαβών μετ' έμού το Δημαρχον Άνω Σύρου Κύριον Γεωργίον Α. Δαλεζίου, μετέβη μετ' αύτόν άποπροσώπως εις τον εիրμένον ένυπόθηκον κήπον, κείμενον ένταύθα κατά την θέσιν Ξηρόκαμπος ή Κολλατιές, των όρελίων και ίδιοτήτων Κυρίου Αικατερίνης Π. Γ. Αθανού, Μιχαήλ Π. Γ. Αθανού, και Γεωργίου Π. Γ. Αθανού, δι' εκυτόν και ως κληδόνια των έννέλικων, Άννης Βασιλείου και Νικολάου, άπάντων τέκνων και κληρονόμων του αποδιδώσαντος πατρός των Παναγιώτου Γεωργίου Αθανού, έκτάσεως άνω περίπου Βασιλικών στρεμμάτων (μιάς ζευγαριάς) περιέχοντα τέτα φάστα, έξ' όν τιν έιν δύο με ύδωρ το δε τρίτον ξηρόν, τέσσαρα σιλιδόνδρα, τέσσαρας άμυγδαλάς, διάφορα άμπελοκλήματα με κληματαριές, και διαφόρους στήλας λίθοκτίτους, μίαν λιθοκτίσιον οίκειαν, έκτάσεως ως έγγιστα είκοσι (άρθρ. 20) βασιλικών τετραγωνικών μέτρων, συγκεκριμένη έκ μιάς μακρας αΐθουσας και έδος χωρίσματος έν έξ' όν δωμάτιον, χωρίσματος έν έξ' όν τούχου (ζαχα) έχουσαν την όψιν πρός άνατολίας, διά δύο θυρών και δύο παραθύρων έκσανίδων, και πρόσβαλας και μεσημέριαν άνα έν παραθύρον έπίσης έκ σανίδων, έχουσαν την στέγην με κασιανίας και καλίμου, και έπιστεγατημένην διά χλωματός, ύπάρχον δε έν αύτ' το κήπον και όλην ήν πέριαι συληρηθιμένα ά είς ως έγγιστα πεντήκοντα δραχμών, έκταμείσθη παρά του εիրμένου Δημαρχου Γεωργίου Α. Δαλεζίου και συνορευοντα (τον κήπον αυτόν) προς άνατολίας με κτηματάων κληρονόμων Πισχάλη και Σαργολόγου, προς άρκτον με κτήμα του Ιωάννου Κατολίας προς άυσμάς με όμοα του Ιωάννου Αθανού, και πρός μεσημέριαν δε μή μισίαν όδον, μετέβη λέγω και κατέσχον αναγκαστικώς τον εիրμένον ένυπόθηκον κήπον μετά του άέρος του έδάφους του και όλων των δικαιωμάτων του, επί παρουσία του ένός όρελίου ήτοι του Γεωργίου Π. Γ. Αθανού δι' έάντον και ως κληδόνια των έννέλικων τέκνων και κληρονόμων του αποδιδώσαντος πατρός των Παναγιώτου Γ. Αθανού, Άννης, Βασιλείου και Ν. ολίου άπάντων των λοιπών όρελίων, Αικατερίνης και Μιχαήλ, και του έπισπεύοντος την κατάσχεσιν Κυρίου Ανδρέου Καραντζά.

Είτα δε αύθημερον παρέλθον τον δεκάτην ενάτην Ιανουαρίου του χιλιοστού δατακιστού πεντηκοστού άποπροσώπως εις την ένταύθα κατά θέσιν «Αγία Θεοδοσία» και μένην λιθόκτιστον οίκειαν των άνω όρελίων και ίδιοτήτων ήτοι της Αικατερίνης Π. Γ. Αθανού δι' εκυτόν και ως κληδόνια των έννέλικων τέκνων του αποδιδώσαντος πατρός των, έπίσης ένυπόθηκον ως έμφαίνεται εις το εիրμένον παρεχωρητήριον ύπ' αριθμόν

δεκα χιλιάδες τετρακόσια έννεακόντα έξ' της τετάρτης Σεπτεμβρίου του έτους χιλία οκτακόσια πενήκοντα έξ' έκτάσεως πενήκοντα έπτι περίπου τετραγωνικών βασιλικών μέτρων συγκεκριμένη έκ μιάς αΐθουσας, έδος δωατίου και ένος μαγειρείου (κουζίνας) και πρόσβαλας με κληματαριών και άμπελων (κλήμα) και με άναγκών έντος τού προαυτίου χωρίσματος διά έξ' όν τιν άρκτον έχει γηπέδον, χωρίσματος ως έίδος και είσοδός της όπιστης. Όδ' ως έγγιστα τεσσαράντα μέτρων τετραγωνικών, έχουσαν την όψιν πρός μεσημέριαν διά δύο θυρών και δύο παραθύρων άπό σανίδων και με ύάλια, και προς άρκτον ήτοι όπισθεν μίαν θύραν και έ' παραθύρον, έκ σανίδων έχουσαν την στέγην με κασιανίας και σανίδων, και έπιστεγατημένην διά όστρακιάς (παρά ζα) έχουσαν έπίσης και το πάτωμα σανιδωμένον, έκτός του μαγειρείου (κουζίνας) και προαυτίου άνω άδης λιθοστρωμένη, τα δε χωρίσματα χωρίζονται διά ξυλοτόχων (ζαχατών) άπσαν εις καλήν κατάστασιν, και συνορευονταν προς άνατολίας με τάς οικίας των Γεωργίου Μπαρέτη, και Γεωργίου Σωδερή, προς άυσμάς με την οικίαν του Ιωάννου Αθανού, προς άρκτον δε και με σκαβίαν με όδους, μετέβη λέγω και κατέσχον την εիրμένην οκάν έπί παρουσία των όρελίων και ίδιοτήτων Αικατερίνης Μιχαήλ και Γεωργίου Π. Γ. Αθανού (του τελευταίου δι' εκυτόν και ως κληδόνια των έννέλικων τέκνων, Άννης, Βασιλείου και Νικολάου) άλλ' ούχι και του έπισπεύοντος την κατάσχεσιν, μετ' ά το έδάφους της, άέρος της, και όλων των δικαιωμάτων της ως κατέσχον και τον βηθέντα και περιγράφοντα κήπον προς εΐρλησιν των τε όρελίων δραχμών έννεακόσιων τετρακόσιων κεφαλαίου τε τόκου μετ' έξοφλήσεως και των έξόδων της κατασχέσεως πλειστηριασμού κ. λ. π.

Τα εիրμένα κτήματα εξετιμήθησαν ο μόν κήπος παρά του Δημαρχου Άνω Σύρου Γεωργίου Δαλεζίου διά δραχμής τέσσαρας χιλιάδας (άρθρ. 4000) συμπεριλαμβανομένης και της άξίας των εիրμένων έν τ' αύτ' κήπον συνηρησμένων πετρίων άλτινων εξετιμήθησαν πρός αύτόν του ίδιου Δημαρχου διά δραχμάς ως έγγιστα πενήκοντα ή δε οικία παρά του δημαρχικού πατέρου Έρμουπόλεως κυρίου Δημητρίου Παπαζιά διά δραχμάς δύο χιλιάδας πεντακοσίας (άρθρ. 2500)

Επρόσφερε δε ο έπισπεύων την κατάσχεσιν διά μέν τον κήπον δραχμής χιλιάς πεντακοσίας αριθμός 1500 διά δε την οικίαν δραχμάς χιλίας αριθμός 1000 ένα χρησιμοποιούν ως πρώτη προσφορά όπως πληρωθή έκ του έκπλειστηριασματος άνω των ως εΐρηται δραχμάς έννεακοσίας τεσσαράκοντα (άρθρ. 940) τους τόκους αυτών καθώς και άπαντα τά γενήσόμενα έξοδα της τε κατασχέσεως πλειστηριασμού κ. λ. τα όποια θέλουν εΐσθαι εις βίρος των κατασχθέντων ή ήν δύο ένυπόθηκων κτημάτων.

Τα κτήματα ταύτα εΐναι έλεύθερα πάντος οικαιώματος δουλείας και βάρους.

Ο πλειστηριασμός τούτων άρχεται από σήμερον και λαμβάνει τέλος την δεκάτην ενάτην Ιανουαρίου του χιλιοστού δατακιστού πεντηκοστού όγδού έτους ήμεραν Κυριακήν μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας εις την ένταύθα αγοράν της Έρμουπόλεως, έξωθεν της οικίας του Άνω Σαλάχα και του καφενείου του Ευστρατίου Κότσια κηρυττόμενος υπό του Δημοσίου κήρυκος κυρίου Γεωργίου Α. Σκωτάκη όστις θέλει κηρύττεσθαι υπό του αυτού κηρυκός

Σκωτάκη τρείς ήμέρας κατά συνέχειαν πρός της τελευταίας ήμέρας Κυριακής, και ενεργήθησάμενος παρά του Συμβολαιογράφου Έρμουπόλεως κυρίου Κωνσταντίνου Αγγελίδου αρχόμενος του μέν κήπου από την δεκάτην ώρα π. μ. μέχρι της ένδεκάτης, της δε οικίας από της ένδεκάτης, της δε οικίας από της ένδεκάτης της μεσημέριας άφού παρέλθουν και τρία λεπτά της ώρας ότε θέλουν κατακυρωθών εις τους τελευταίους υπερβηματιστάς έκάστου κτήματος όδομενος σημειού δια σκαπανίου ή κώδωνος.

Σημειώσεται δε ότι ο εիրμένον κήπος ύπεκτεται εις τον άνω όθμον Σύρου άλλ' επειδή οι όρελίας δεν ήμελυσαν να έκπλειστηριασθή εις τον άνω όθμον ως μη ύπαρχόντων αύτόν άγοραστών, εξήτησαν ά έκπλειστηριασθή όπου και η εիրμένην αίκα, ήτοι εις τον όθμον Έρμουπόλεως.

Μεταγγυστούς επί των εիրμένων κτημάτων οωρίσας τους όρελίας Αικατερίνην Μιχαήλ και Γεωργίον Π. Γ. Αθανού, τον τελευταίον δι' εκυτόν και ως κληδόνια των έννέλικων Άννης Βασιλείου και Νικολάου άπάντων τέκνων και κληρονόμων του αποδιδώσαντος πρωτοφειλέτου Παναγιώτου Γ. Αθανού.

Ή πώλησις γίνεται με μετρητά επί χείρας τα δε κατασχθέντα κτήματα καθώς περιγράφονται εις την παρούσαν έκθεσιν παραδίδονται άμέσως προς τον τελευταίον υπερβηματιστήν έκάστου κτήματος.

Ή παρούσα μετά της συνημένης υπ' αριθμόν 223 δηλοποίησεως του παρόντος πλειστηριασμού θέλει καταχωρηθή εις εις την ένταύθα έκδομένην εφημερίδα ο Αστήρ των Κυκλάδων και θέλει τοιχοκολληθή εις εις τα παρά του νόμου διατασσόμενα μέρη θέλει δε κηρύττεσθαι και διά του βηθέντος κηρυκός καθ' όλην την αγοράν της πόλεως ταύτης και έπιτοπίως.

Είς ένδειξιν συνετήχθη ή παρούσα έκθεσις αναγκαστικής κατασχέσεως της αναγνώσμετα εύκρινώς και μεγαλοφώνως εις άπαντας τους συμβαλλόμενους, υπογράφεται παρά του Κυρίου Δημαρχου Άνω Σύρου Γεωργίου Α. Δαλεζίου, του Δημαρχικού Πατέρου Έρμουπόλεως Κυρίου Δημητρίου Παπαζιά των όρελίων Μιχαήλ Π. Γ. Αθανού και Γεωργίου Αθανού, πλην της Αικατερίνης αγραμμάτου ούσης κατά την ομολογίαν της, και παρ' έμού του δικαστικού κλητήρος.

Ο Δημαρχος Σύρου
Γ. Δαλεζιος.

Ο Δημοπρόεδρος Έρμουπόλεως
Δημήτριος Παπαζιά.

Οι όφειλέται
Μιχαήλ Αθανός.
Γεωργιος Αθανός.

Ο Δικαστ. Κλητήρ
Θεόδοτος Αντωνιάδης.

Ακριβές Αντίγραφο
Σύρος 18 Δεκεμβρίου 1857

Ο Δικαστικός Κλητήρ
Θ. Αντωνιάδης.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.

["Επεται Δικαστικόν Παράρτημα.]

Ο έκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.